मधुरमानुवानाः वाश्यमानाः आङिनुपृच्छोरुपसंख्यानमिति तङ् णुस्तुतावित्यादादिकस्य परस्मैपदित्वात्॥ ६७॥

भ० सीतेत्यादि। शुभाअनुकूलाः पतत्रिणः पक्षिणः प्लवङ्गमं हनूमन्तं अजिह्लदन् आनन्दयामासुः ह्लादीङमोदने औ व्यां रूपं किं कुर्व्वन्तः मन्द्रं गभीरं आनुवानाः उत्कण्ठापूर्व्वकं शब्दं कुर्व्वाणाः आङपूर्व्वोनौतिरुत्कण्ठायां शब्दे वर्त्तते विपराजी त्यादिना मं कीदृशं सीतासमीपे विवृत्सन्तं वर्त्तितुमिच्छन्तं वर्त्स्यन्ती भविष्यन्ती सिद्धिः सीतादर्शनरूपा यस्य तं शुभशब्देन भाविनीं सिद्धिमनुमाय कपेरानन्ददृति ध्वनिः वृद्धोनेम्पेस्यस नोर्व्वात्वमेदृति दम्निषेधः अतएव पं तेन वृतादेःस्यसनोरु भयपदित्वं गम्यते॥ ६७॥

वर्त्तिष्यमाणमात्मानं सीता पत्युरिवान्तिके। उद पश्यत्तदा तथ्यैर्निमित्तैरिष्टदर्शनैः॥ ६८॥

ज०म० वर्त्तीत्यादि। सीतापि तदा तस्मिन् काले पत्यूरामस्यान्तिके आत्मानं वर्त्तिष्यमाणमिव उदपश्यत् उत्प्रेक्षते स्म वृद्धःस्यसनो रिति विभाषावचनात्तङ् निमित्तश्चक्षुःस्यन्दनादिभिः तथ्यैरवि सम्वादिभिः इष्टदर्शनैः इष्टार्थप्रकाशकैः दर्शनमिति कृत्यल्युटो वहुलमिति कर्त्तरि ल्युट्॥ ६८॥

भ० वर्त्तीत्यादि। तदा तस्मिन् काले सीतापि पत्यूरामस्या न्तिके वर्त्तिष्यमाणमिवात्मानं निमित्तैश्चक्षुःस्यन्दनादिभिरुद